

En mi pecho florido,
que entero para él solo se guardaba,
allí quedó dormido,
y yo le regalaba,
y el ventalle de cedros aire daba.

7.
El aire de la almena,
cuando yo sus cabellos esparcía,
con su mano serena
en mi cuello hería,
y todos mis sentidos suspendía.

8.
Quedéme y olvidéme,
el rostro recliné sobre el Amado,
cesó todo, y dejéme,
dejando mi cuidado
entre las azucenas olvidado.

FIN

1.
V té temné noci zastřené,
s plameny lásky, zprahlá v tízkostech,
ó štěstí nad štěstí!
vyšla jsem, nespátíli mne,
když ve spánku můj dům spočinul ztišené.

2.
S jistotou, ve skrytu tmy,
po tajemném žebříku, v přestrojení,
ó štěstí nad štěstí!
ve skrytu tmy a v přílbici,
když ve spánku můj dům spočíval utišený.

3.
V té temné noci, ve štěstí
ukrytá, že neviděl mne nikdo,
nespátíla jsem nic,
bez strážce, ani světlo,
jen to, co v srdci mi žhnulo.

4.
A ono stěžilo mne
a vedlo jistěji než světlo polední,
tam, kde už čekal na mne,
kdo doboře znám je mi,
na místech, kam nikdo nevstoupí.

5.
Ó noci, stěžila jsi!
Ó noci dražší nad jižní ráno!
Ó noci, spojila jsi
Milovaného s milovanou,
milou v Milovaného přetvořenou!

Na pevných prsou mých, v květech,
jež zcela pro Něho jen jsem uchovala,
tak usnul mi
a já jej zkolébala,
okénkem přilbice cedrový vítr zavál.

7.
Ten vítr z hradeb cimbuří,
když jsem Mu vlasy probírala,
svou jasnou zřívou dlaní
mně hrdlo zraňoval
a ustřnout mým všechněm smyslům dal.

8.
Pozbyla jsem jich, v zapomnění
k Milovanému jsem naklonila tvář,
opuštěna, je skončeno s vším,
ponechána je starost má
mezi lilemi zapomenutá.

KONEC

*keré pojednávají o způsobu a postupu duše
na cestě ke sjednocení v lásce s Bohem.
(Napsal náš cihodný Otec, bratr Jan od Kříže,
řehovník Řádu nejslavnější Panny z hory Karmelu,
zastánce původních regulí
a zakladatel bosých karmelitánů). (6)*

Dříve, než přistoupíme k osvětlení těchto písní, je třeba si zde uvědomit, že je duše říká již ve stavu dokonalosti, kterým je sjednocení s Bohem v lásce. Prošla již úzkostnými strastmi a tísněmi při cvičeních ducha na *úzké cestě k věčnému životu*, jak říká náš Spasitel v evangeliu (srov. Mt 7,14), na cestě, kterou se obvykle ubírá, aby dosáhla vznešeného a šťastného sjednocení s Bohem: A ta cesta je tak úzká a je *tak málo těch, kteří po ní vcházejí*, jak také říká sám Pán (srov. Mt 7,14), že je pro duši velkým štěstím a dobrodružstvím procházet jí k šťastné dokonalosti lásky, jak o tom sama zpívá v první písni, když tu úzkou cestu nazývá *výstižně temnou nocí*, což bude dále objasněno ve verších řečené písně (7).
Říká tedy duše radující se, že prošla touto těsnou cestou, odkud jí vzešlo tolik dobrého:

6 / Přidává španělský kodex H, větu v závorce Rm.

7 / La dicha cancion jako sňubní píseň. Interpretace odpovídá závěrečným textům ZN. Tomarse los dichos = zasnoubiti se.

- 23 a tam mezi sebou si poháry podávat budou, z nichž nepojde ani prázdné tačán, ani k hříchům sváděn,
- 24 a budou je tam chlapi obcházet, kteří perlám střženým se budou podobat.
- 25 A budou se jeden k druhému obracet a vyptávat Krouce: „Byli jsme kdysi o rodiny své plni neklidu úzkosného,
- 27 však Bůh nám milost uštědřil a ochránil nás před trestem vichru ohnivého,
- 28 zajisté vzývali jsme Ho již předtím, neb On věnu dobroditelem je sltovným!“
- 29 Připomnějí: „A díky dobrodiní Božímu nejši ani věštec, ani džíny, posedlý blázen!“
- 30 Hovoří snad oni: „Básník je to! Vyčkejme si tedy, jak osud jeho bude změněn!“
- 31 Reč: „Jen čekejte, já s vámi jsem také čekající!“
- 32 Anebo jsou to snad sny, jež jim to vnukují, či lidé to jsou vzpurní?
- 33 Nebo říkají: „On si to vymyslí!“ Však sami tomu nevěří.
- 34 Nechtě tedy přijdou s vyprávěním podobným tomu, jestliže pravdu hovoří!
- 35 Cožpak z ničeho byli stvořeni, či sami jsou stvořiteli,
- 36 anebo stvořili nebesa i zemi? Ne, oni nejsou přesvědčeni!
- 37 Či pokladnice Pána svého vlastní, anebo jsou těmi, kdo zapisují,
- 38 či mají žebřík, na němž naslouchají? Nechtě tedy ti, kdo z nich naslouchají, přinesou zjevné oprávnění!
- 39 Bůh že měl by mít dcery, zatímco vy máte syny?
- 40 Či žádáš snad nějakou odměnu, a oni jsou dluhy zatíženi?
- 41 Či znáš nepoznatelné, takže zapisovat je mohou, anebo o úklady usilují? Však nevěřící sami obelstění budou.

- 43 Či mají božstvo jiné, než Bůh je? Oslavnější je Bůh než to, co se k Němu přidružuje!
- 44 A i kdyby viděli kusy nebe padat, určité by říkali: „To jsou jen mraky zhuštěné.“
- 45 Nech je tedy být až do doby, kdy setkají se se svým dnem, v němž budou bleskem sražení,
- 46 se dnem, v němž nic nebude jim platna jejich lest a nedostane se jim pomoci.
- 47 Těm, kdo křivdili, se věru trestu dostane a ještě něčeho víc, však většina z nich to neví.
- 48 Ty však neochvějně na rozsudek svého Pána čekej, vzdát věnu jsi Nám na oči! A oslavuj chválu Pána svého, když vstáváš,
- 49 a za noci i při hvězd odlehou: Jej oslavuj!

/XIII/

STĚRA 53:

HVĚZDA

Ve jménu Boha milostného, slavného.

- 1 Při hvězdě padají!
- 2 Váš druh nebloudí, ani nebyl sveden,
- 3 ani nehovoří z vlastního popudu svého.
- 4 Je to vnuknutí pouze, jež bylo mu vnuknuto,
- 5 jemuž naučil jej silný mocí,
- 6 silou vládnoucí, a vzpřímeně se tyčil,
- 7 zatímco na nejvyšším obzoru byl.
- 8 Potom se přiblížil a dolů se spustil,
- 9 až na vzdálenost dvou luků či ještě blíže byl,
- 10 a vnutí svému služebníkově to, co mu vnutí.
- 11 A srdce jeho mu v tom, co viděl, nelhalo.
- 12 Chcete snad pochybnost vyslovit o tom, co zřel?
- 13 A věru jej viděl již u příležitosti sestoupení jiného,
- 14 poblíže lotosevého stromu u okraje nejzazšího,
- 15 u něhož je zahrada přibytku věčného.
- 16 A když přikrylo lotosový strom to, co jej přikrylo,

- 17 oko se neodvrátilo ani nebloudilo,
18 a věru spátlil on největší ze známění Pána svého!
- 19 Uvažovali jste o al-Lát a al-Uzzá a Manát, též i jiné?
20 Vy syny byste měli mít a On pouze dcery?
21 To vsutku rozdelení by bylo neovrné!
22 Ony nejsou nic než jména, kterými jste je vy a vaši otcové nazvali a o nichž nesesal Bůh žádné zplnomocnění. A oni pouze své dohady a to, kterému srdce jejich tihnou, následují ačkoli se jim již od Pána jejich dostalo správného vedení.
- 24 Což člověk má mít vše, po čem touží?
25 Však Bohu poslední i první život patří.
- 26 A vůbec nic nepomůže přimluva andělů, ať sebevíc jich je na nebi,
27 leda tehdy, když k tomu Bůh svolí, a pro toho, kdo chtít bude a jehož si oblíbí.
- 28/27 A vsutku ti, kdož nevěří v život budoucí, anděly ženskými jmény nazývají,
29 byť o tom žádné vědění nemají a jen dohady své následují. Však dohady nic proti skutečnosti nezmožou!
- 30/29 Odvrat se tedy od těch, kdo žádají k Našemu přemenuit se obraceti a pouze k tomu pozornému životu tihnou.
- 31/30 Takový je rozsah jejich vědění! A Pán tvůj ví dobře o tom, kdo z cest Jeho zbloudil, a zná nejlépe i toho, kdo pevně kráčí.
- 32/31 Bohu náležá vše na nebesích a na zemi, aby mohl odměnit ty, kdož špatně páchali, a aby odměnil ty, kdož dobře konali, odměnou nejkrásnější.
- 33/32 ty, kdož těžkých hříchů a nepravostí se vávrali a jen drobných prohřešků se dopouštěli. A Pán tvůj věru rozsáhlým odpuštěním vládné a znal vás dobře už tehdy, když vytvořil vás ze země a když jste byli zárodky v lůnech matek svých.

- Nepovazujte tedy sebe za očistěné! A On nejlépe zná ty, kdo jsou bohajojní.
- 34/33 Co soudíš o tom, jenž žádá se obraci
35/34 a málo jen rozdává a lakotí?
36/35 Má snad vědomost o nepoznatelném, takže je vidí?
37/36 Cine bylo mu sděleno, co obsahují svitky Mojžíše
38/37 a Abrahama, jenž byl věrný?
39/38 Že totiž žádá duše obtížená býmé jiné duše nepoše,
40/39 že člověku se jen toho, co usiloval, dostane,
41/40 že výsledek jeho, ašif, bude viděn,
42/41 a potom plnou odměnou bude odměněn,
43/42 že u Pána svého je konečný cíl jen,
44/43 že On rozesmává i rozplakává,
45/44 že On smrt i život dává,
46/45 že On stvořil pohlaví mužské a ženské z kapky semeně vystřiknuté,
47/46 že Jemu přisluší stvoření druhé,
48/47 že On obhacuje a uspokojuje,
49/48 že On je ten, kdo Súra pánem je,
50/49 že On dávným Ádovcům zabynout dal,
51/50 že On dávným Ádovcům zabynout dal,
52/51 a před nimi lidu Noemovu, neb to lid velmi ne-
53/52 a také Vyvrácené místo zahubil,
54/53 a pokrylo je to, co je pokrylo,
55/54 že místo abyste plakali, se smějete,
56/55 a které z dobrodiní Pána svého chceš popřít?
57/56 A toto je vávraní podobné varováním divějším.
- 58/57 Přiblížila se blízcí
58 a není kromě Boha nikoho, kdo by ji vyjevil.
59. Tento příběh vás snad údivem naplnil,
60 že místo abyste plakali, se smějete,
61 a jen v zábavách dítě?
62. Před Bohem na zem pádejte a Jeho uctívejte!